

Dosarul nr.1-130/2025; 1-25044464-51-1-02042025

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

09 decembrie 2025

Judecătoria Ungheni,

Instanța compusă din:

Președinte ședinței, Judecător

Grefier

Anatolie RUSU

Maria VOVC

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorul

Apărătorului inculpatului, avocatului

Interpretului

În prezența:

Inculpatului

Alina PÎCĂLĂU

Gheorghe CRUDU

Lilia PÎSLARI

Oleksii HONCHARUK

A judecat în ședință publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Oleksii HONCHARUK, a.n.*****, IDNP: *****, act de identitate nr.*****eliberat la *****, originar și domiciliat în Ucraina, *****, studii medii speciale, nesupus militar, căsătorit, 3 copii minori la întreținere, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Ucraina, *de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală și examinarea acesteia:

Urmărirea penală a fost pornită la 27.12.2024 în temeiul art.325 alin.(1) Cod penal, cauza fiind judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada din 04.04.2025 până la data de 09.12.2025, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Ungheni, Alina Pîcălău, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoașterea inculpatului, **Oleksii HONCHARUK**, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. Corpul delict, o bancnotă cu nominalul de 20 dolari USD cu seria/nr.ND371906424, de confiscat în folosul statului;

Apărătorul inculpatului, avocatul Gheorghe Crudu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minimă.

Urmare a examinării cauzei penale și a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată

constată:

Situația de fapt reținută de instanță

1. **Oleksii HONCHARUK** la data de 26 decembrie 2024, aproximativ la orele 17:45, aflându-se la punctul de trecere a frontierei Republicii Moldova din satul Sculeni, raionul Ungheni pe sensul ieșire din țară, fiind în calitate de conducător al mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter 314” cu numărul de înmatriculare *****, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama de faptul că prin

acțiunile sale încalcă ordinea publică și atentează la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice, și urmărind scopul producerii consecințelor juridice pentru sine, a transmis angajaților Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, care au calitate de persoane publice în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal, pașaportul și permisul de conducere împreună cu actele pe mijlocul de transport, declarând că se deplasează la Iași, România, pentru a prelua pasageri și a-i transporta în Ucraina, iar la solicitarea de a prezenta licența ce-i permite desfășurarea activității de transport de pasageri, ultimul a mers la mijlocul de transport nominalizat, cunoscând cu certitudine că nu deține licență, ulterior a revenit la ghișeu și a transmis procura eliberată în privința mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter314” cu numărul de înmatriculare *****, în care se afla o bancnotă cu nominalul de 20 (douăzeci) euro, pentru ca aceasta să-i faciliteze efectuările formalităților de control la trecerea frontierei de stat, contrar prevederilor legii nr.283 din data de 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, art.6 alin.(1) lit.(c), (d), (e), care stipulează că angajatul IGPF efectuează, în colaborare cu alte autorități ale administrației publice, în modul stabilit de legislație, controlul frontierei și autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane și mijloace de transport; asigură evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor și mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat; nu permite intrarea în și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare/ieșire în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova; art.6 alin.(4) lit.(a) din aceeași lege, angajatul IGPF este obligat să nu permită trecerea frontierei de stat prin punctele de trecere persoanelor care nu dețin acte valabile sau care au încălcat legislația ce reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul și șederea pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, **Oleksii HONCHARUK**, fiind asistat de apărătorul, Gheorghe Crudu, a înaintat instanței cererea prin care și-a recunoscut total și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
3. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că fapta incriminată există, constituie infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.
4. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art 364¹ Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
5. În asemenea condiții, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.
6. Inculpatul, **Oleksii HONCHARUK**, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

7. Așa, inculpatul a relatat instanței că recunoaște vina și se căiește de cele comise. Are la întreținere soția și 3 copii minori. Este de acord să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă.
8. Apărătorul inculpatului și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
9. Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.
10. Fapta reținută în sarcina inculpatului este confirmată și prin materialul probator administrat în cauza penală, și anume:
 - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Cogut Alexandr**, care a comunicat că activează în calitate de ofițer superior al SPF "Sculeni" a DR Vest a IGPF. La 26.12.2024 se afla în serviciu la controlul actelor pe sensul de ieșire din R. Moldova împreună cu colegul, Solovei Nichita. Aproximativ la ora 17:45 min., pe direcție de ieșire din R. Moldova la controlul de frontieră s-a prezentat cet. Ucrainei Honcharuk Oleksii, care era în calitate de șofer al mijlocului de transport de model "Mercedes Sprinter", care a prezentat colegului spre control actele pe numele său și pe mijlocul de transport. În timp ce colegul verifica actele s-a stabilit că, persoana în cauză are mai multe intrări și ieșire din Ucraina în R. Moldova, cât și în România. Din discuția colegului cu conducătorul mijlocului de transport acesta a comunicat că se deplasează spre aeroportul Iași de unde urmează de a prelua niște pasageri pentru a-i transporta în Ucraina. În acel moment dat fiind faptul că mijlocul de transport cu care s-a prezentat era de tip pasager, el a intervenit în timpul discuției și i-a solicitat de a prezenta licența ce-i permite să efectueze o activitate de transport comercial al pasagerilor. Șoferul s-a deplasat spre mijlocul de transport. Peste aproximativ 2 minute șoferul s-a întors la cabină și prin geam i-a transmis o filă de format A4 care era împăturită. Când a deschis aceasta filă, a observat că este un act și anume procura pe mijlocul de transport, iar în procură se afla o bancnotă cu nominalul de 20 dolari. L-a întrebat pe șofer ce sunt cu acești bani la ce șoferul i-a spus că nu are licență. I-a solicitat acestuia să aștepte la automobil și a informat superiorul despre cazul dat. Ulterior, având body camera cuplată s-a apropiat de automobilul, unde se afla conducătorul mijlocului de transport și l-a întrebat încă o dată pe Honcharuk Oleksii cu ce ocazie a oferit banii. Acesta i-a comunicat că i-a oferit pentru că nu are licență. El i-a explicat și l-a preîntâmpinat pe acesta că darea de mită persoanelor publice atrage după sine răspundere penală, la ce acesta a spus că 20 dolari nu se consideră ca mită și că este drept mulțumire pentru lucrul lor (f.d.19-21);
 - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Nichita Solovei**, care fiind audiat a dat declarații similare cu ale martorului Cogut Alexandr (f.d.23-25);
 - **datele de fapt constatate prin examinarea denunțului din 26.01.2024**, prin care ofițerul superior al Unității de control al frontierei al Sectorului Poliției de Frontieră „Sculeni”, inspector Alexandr Cogut, a sesizat organul de urmărire penală instituit în cadrul SUP a Dr Vest a IGPF al MAI, despre un act de corupere în circumstanțele menționate supra (f.d.4);
 - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică efectuat la data de 26.12.2024**, potrivit căruia cercetarea la fața locului a fost efectuată în cabina de control a documentelor din SPF „Sculeni” pe

sensul de ieșire de la pista autoturisme, unde fiind cercetată cabina de pe o masă a fost depistată și ridicată o bancnotă cu nominalul de 20 dolari SUA cu seria și numărul *****, a/f 2017 (f.d.6-10);

- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a înregistrărilor video din 18.03.2025**, potrivit căruia a fost examinată informația de pe discul DVD-R cu capacitatea de 4,7 Gb cu inscripția pe el „MediaRange” pe care sunt înregistrate trei secvențe video, care au fost ridicate la 28.01.2025, prin procesul-verbal de ridicare și examinare, de la Serviciul Vamal și anume două secvențe video de la camerele video instalate în PTF Sculeni și la 14.01.2025, prin procesul - verbal de ridicare, de la reprezentantul DSSCF al IGPF al MAI și anume o secvență video de la camera de corp cu nr. 726594 din dotarea angajaților SPF Sculeni (f.d.70-81);
- **datele de fapt constatate prin examinarea raportului de expertiză judiciară nr.723 din 16.01.2025**, prin care s-a stabilit că, 1 (una) bancnotă cu nominalul de 20 (douăzeci) dolari (USD) cu seria și numărul *****, este confecționată din hârtie securizată, cu folosirea firului de siguranță încorporat, filigranului, cernelei optic variabile, fibrelor de securitate de culoare albastră, microtextului, formelor de tipar de tip înalt-seria, numărul, imaginea sigiliului Trezoreriei S.U.A și Sistemului Federal de Reserve, tipar offset-plasa de fond, la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hârtiilor de valoare (f.d.31-36).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului

11. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată, instanța menționează faptul că, starea de fapt probată la faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptei imputate s-a confirmat în totalitate.
12. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.
13. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, *instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăția inculpatului în fapta imputată.*
14. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(4) din Codul de procedură penală, *instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*
15. Potrivit art.389 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*
16. Relativ la cele reținute, instanța notează că probele cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Oleksii HONCHARUK**, a comis infracțiunea imputată.
17. Astfel, instanța concluzionează că acțiunile inculpatului, **Oleksii HONCHARUK**, au fost corect calificate în baza art.325 alin.(1) Cod penal, *oferirea unei persoane publice bani în numerar în valută națională ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului

18. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție

va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

19. Instanța la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei ține cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.
20. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*
21. Conform art.75 alin (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar potrivit alin.(2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

22. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.
23. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
24. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ține cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispozițiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
25. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedepsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
26. Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod procedură penală, *în caz de soluționare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispozițiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător (...)*".
27. Conform prevederilor alin.(1) și (2) art.80¹ Cod penal, (1) *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.* (2) *În*

cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

28. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu **amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale**, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.
29. Respectiv, urmare a constatării vinovăției, instanța va aplica pedeapsa doar în limitele prevăzute, conducându-se, totodată, de prevederile alin.(2) al art.80¹ Cod penal.
30. În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că, infracțiunea comisă de către **Oleksii HONCHARUK** face parte din categoria infracțiunilor ușoare, fiind comisă cu intenție directă de persoana vinovată.
31. Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către acesta este ușoară. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.
32. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
33. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Oleksii HONCHARUK** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
34. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
35. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța va lua în considerație caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului.
36. În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii reprezintă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație

amplarea fenomenului de corupere activă și eforturile depuse de autoritățile statului în vederea contracarării acestuia. Instanța manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare și nu va mai comite noi infracțiuni.

37. Reieșind din cele expuse mai sus, din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța conchide că corectarea și reeducarea inculpatului, **Oleksii HONCHARUK**, se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
38. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă minimă.
39. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanțele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
40. În acest sens, reieșind din considerentele că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, anterior nu a comis infracțiuni, instanța de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, pedeapsa sub formă de amendă minimă va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea celui din urmă, cât și a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ține cont atât de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât și de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
41. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Măsura preventivă

42. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.*
43. Instanța consideră că nu este oportună stabilirea în privința inculpatului a cărorva măsuri preventive.

Cheltuielile judiciare

44. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.*
45. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
46. Acuzatorul de stat solicită încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare în mărime de 2100 lei, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.
47. În această ordine de idei, instanța de judecată menționează că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în susținerea solicitării înaintate sunt întemeiate, deoarece conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză
48. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei și alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art.227, 229 Cod de procedură penală.
49. Astfel, se reține că expertizele judiciare au fost ordonate de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanța de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, prin efectuarea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.

50. Luând în calcul faptul că în cadrul desfășurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 2100 lei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 2100 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.

Corpuri delict

51. Potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.*
52. În conformitate cu art.106 alin.(1) Cod penal, *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.*
53. În conformitate cu art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, *sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.*
54. Prin ordonanța din 27.12.2024 (f.d.27) emise în cadrul cauzei penale, a fost recunoscută în calitate de corp delict o bancnotă cu nominalul de 20 dolari (USD) cu seria și număr *****, care a fost transmisă spre păstrare la Inspectoratul Fiscal de Stat.
55. Instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de a le trece cu titlu gratuit în proprietatea statului.
56. *Analizând materialele din dosar, argumentele pronunțate în ședința de judecată, elucidând și constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de prevederile art.80¹ Cod penal, art.364¹, 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată*

hotărăște:

Oleksii HONCHARUK se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și i se aplică o pedeapsă sub formă amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică lui **Oleksii HONCHARUK** că potrivit prevederilor art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpus delict, o bancnotă cu nominalul de 20 dolari (USD) cu seria și număr *****, se transmite cu titlu gratuit în proprietatea statului, după intrarea sentinței în vigoare

Se încasează de la **Oleksii HONCHARUK** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2100 (două mii o sută) lei.

Sentința cu drept de atac la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Președinte de ședinței,

Judecătorul
RUSU

Anatolie